

MRF 2022.142

Planklagenævnets afgørelse af 31. maj 2022, j.nr. 22/01591

Ophævet og hjemvist Guldborgsund Kommunes landzonetilladelse til opførelse af en 42 m høj antennemast til IoT-netværk, da kommunen havde tillagt det afgørende vægt, at masten ville forbedre mobildækningen og opfylde dækningskrav, uden at der forelå konkrete aftaler med en teleoperatør, hvorfor det ikke kunne afvises, at hensynet til forbedret mobildækning var tillagt betydelig vægt i forhold til landskabelige værdier, hvilket udgjorde en væsentlig mangel. Dissens.

Guldborgsund Kommune gav i november 2021 landzonetilladelse til opførelse af en 42 meter høj antennemast til IoT-netværk på en ejendom beliggende i landzone ca. 1 km fra landsbyen Majbølle. Ejendommen havde et areal på 18,3 ha, hvor der fandtes eksisterende bebyggelse i form af to fritliggende enfamiliehuse på hhv. 28 m² og 107 m² med en række udhuse. Ejendommen lå i et område, der i kommuneplanen var udpeget som jordbrugsområde, og i kystnærhedszonen ca. 2 km fra kysten. I området var der af Energistyrelsen fastsat et dækningskrav med en dækningsforpligtelse påhvilende et teleselskab. Ansøgeren var i gang med at udvide og fremtidssikre deres IoT-netværk og ønskede at udbyde deres service på et lavere frekvensbånd end markedets øvrige aktører, men havde ikke indgået aftale med teleselskaber om at bruge masten. Ansøgeren havde vurderet to alternative placeringer af antennemasten; den ene i en lavere kote, hvor der ville være brug for en højere mast for at opnå samme dækning, og den anden i et Natura 2000-område, hvor ansøgeren fandt, at den ansøgte placering var bedre. Afgørelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. anførte, at antennemasten til IoT-netværk kunne medføre sundhedsfarlig stråling, at der var fibernet i området, som leverede dækning, og at masten var skæmmende for landskabet. Planklagenævnet fandt, at opstillingen af masten tjente en samfundsmæssig interesse, idet masten skulle opføres med henblik på at udbygge et IoT-netværk og den digitale infrastruktur i området. Det samfundsmæssige hensyn skulle derfor indgå med særlig vægt i vurderingen af, om der kunne gives en landzonetilladelse. Flertallet (9 mod 2) fandt, at sagen ikke var tilstrækkelig oplyst til, at der på det foreliggende grundlag kunne gives en landzonetilladelse til det ansøgte projekt. Flertallet lagde herved vægt på, at der ikke var undersøgt

muligheder for, at antennepanelerne til IoT-netværket kunne opsættes på eksisterende master eller andre høje konstruktioner. Kommunen havde i tilladelsen lagt afgørende vægt på, at masten ville medvirke til at forbedre mobildækningen i området og opfylde et dækningskrav, selv om der ikke forelå konkrete aftaler med en teleoperatør om at anvende den ansøgte mast. Flertallet kunne derfor ikke afvise, at kommunen havde tillagt det samfundsmæssige hensyn til forbedret mobildækning betydelig vægt i forhold til de landskabelige værdier i området, hvilket udgjorde en væsentlig mangel, hvorfor kommunen måtte foretage en ny vurdering af de landskabelige hensyn over for den samfundsmæssige interesse i opførelsen af en mast som udelukkende var til brug for et IoT-netværk, der godtgjorde, at den valgte placering var den bedst egnede. Mindretallet fandt ikke, at det kunne tillægges vægt, at der ikke var konkrete aftaler med en teleudbyder, da det afgørende ifølge mindretallet var, at muligheden forelå. Mindretallet fandt, at masten med sin placering muliggjorde en forbedret mobildækning, og bemærkede, at der ikke umiddelbart fandtes andre egnede placeringer eller eksisterende konstruktioner i området, som kunne give den ønskede dækning, og at masten skulle placeres i et område uden væsentlige landskabelige udpegninger i tilknytning til en bolig og omkranset af høj beplantning, som i nogen grad dæmpe mastens visuelle påvirkning af landskabet. Mindretallet bemærkede i øvrigt, at internetdækning fra fibernet ikke kunne sidestilles med de tjenester, som antenne-master til IoT-netværk muliggjorde, og at Energistyrelsen fører tilsyn i forhold til strålingsfare. Planklagenævnet ophævede herefter afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Det fremgår ikke af nævnets afgørelse, hvem der er ansøger. Planklagenævnets flertal begrundede afgørelsen med, at alternative placeringer ikke var undersøgt tilstrækkeligt, men lagde desuden vægt på, at der ikke var indgået aftaler med teleselskaber om at benytte masten, hvorfor

MRF 2022.142

*kommunens afgørelse alene var begrundet i muligheden for forbedret mobildækning med den ansøgte placering. Denne sidste del af begrundelse forekommer tvivlsom, da der ikke ses støtte i planloven til, at der ved landzonetilladelser til telemaster kan lægges vægt på, om ansøger om landzone-tilladelse har indgået aftale med teleselskaber, især når Telestyrelsens dækningskrav for området ikke er opfyldt. Se til sammenligning **MRF 2021.253 Pkn**, hvor nævnet modsat ændrede kommunens afslag på landzonetilladelse til en telemast til en tilladelse, og hvor nævnet fremhævede, at det ansøgende teleselskab havde en licensforpligtelse til at sikre dækning. Se tillige **MRF 2022.141 Pkn** og **MRF 2022.144 Pkn**.*

Afgørelse i klagesag om Guldborgsund Kommunes landzonetilladelse til opførelse af antennemast til IoT-netværk på [A1], Guldborg

22/01591

Guldborgsund Kommune gav den 22. november 2021 landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 42 m på ejendommen [A1], 4862 Guldborg.

En beboer i området har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet kræver landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet har ikke behandlet de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

Indhold

1. Sagens oplysninger 3

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området 3

1.2. Afgørelsen, der er klaget over 4

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil 5

- 2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse. 5
 - 2.1. Planklagenævnets behandling af sagen. 5
 - 2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 5
 - 2.2.1. Planklagenævnets kompetence. 5
 - 2.2.2. Planklagenævnets prøvelse. 5
 - 2.3. Krav om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk. 5
 - 2.4. Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk. 6
 - 2.4.1. Klagen. 6
 - 2.4.2. Generelt om landzonetilladelse 6
 - 2.4.3. Generelt om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk 6
 - 2.4.4. Generelt om landzonetilladelse i kystnærhedszonen. 9
 - 2.4.5. Generelt om officialprincippet 9
 - 2.4.6. Planklagenævnets vurdering. 9
 - 2.5. Forhold, som ikke behandles. 11
- 3. Afsluttende bemærkninger 11
- 4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen. 12

1. Sagens oplysninger

1.1 Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 42 m på matr.nr. [F1], som ligger på adressen [A1], 4862 Guldborg.

Den berørte ejendom på omkring 9.800 m² ligger i landzone, omkring 1 km nordvest for landsbyen Majbølle. Der er bebyggelse på ejendommen i form af et fritliggende enfamilieshus på 28 m² og et fritliggende enfamiliehus med et boligareal på 107 m², samt en række udhuse. Ejendommen omfatter to adresser; [A2] og [A1].

Vest for ejendommen er der en række mindre ejendomme med lavere bebyggelse, som er centreret omkring krydset mellem [A3] og [A4]. En oversigt over ejendommen og omgivelserne fremgår af luftfoto i Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som jordbrugsområde i kommuneplan 2019-2031 for Guldborgsund Kommune[1] og i kystnærhedszonen ca. 2 km fra kysten. Ejendommen ligger uden for kommuneplanens rammer.

I kommuneplanens retningslinje for kystnærhedszonen er det anført, at:

[...]

2. I kystnærhedszonen må der kun inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering.

[...]

Det er anført i kommuneplanens retningslinje om telemaster, at:

[...]

2. Nye antennemaster/sendeanlæg kan opstilles i kystnærhedszonen, men der skal tages hensyn til større, uforstyrrede landskaber, jordbrugsområder med særlige naturværdier og beskyttelseslinjer efter naturbeskyttelsesloven. Ved landskabeligt skæmmende masteplaceringer skal ansøger godtgøre – om nødvendigt ved uvildig dokumentation - at det ikke er muligt at opnå tilnærmelsesvis samme kommunikationsdækning ved en mindre skæmmende placering. Før der gives tilladelse til opførelse af nye antennemaster, skal det godtgøres, at der ikke findes egnede placeringer på eksisterende master i området.

[...]

Det ansøgte

Det fremgår af det indsendte ansøgningsmateriale, at ansøgeren er i gang med at udvide og fremtidssikre deres eget IoT-netværk, hvorfor der er behov for at opføre en ny mast på 42 m. Ansøgeren ønsker at udbyde sin service på et lavere frekvensbånd end markedets øvrige aktører.

Der er ansøgt om placering af antennemasten på den østligste del af ejendommen, mellem en del af bygningsmassen på [A1] og bygningsmassen på [A5], som ligger på nabomatriklen med matr.nr. [F2]. Den bygning på matrikel [F1], som der er ansøgt om at placere antennemasten i tilknytning til, er ifølge BBR det fritliggende enfamiliehus på 28 m². Der er omkring 120 m fra den ansøgte placering til den primære bebyggelse på ejendommen, som har adressen [A2], og der er omkring 30 m til bebyggelsen på [A5] på matr.nr. [F2].[2]

Ansøgeren har oplyst, at ansøgeren har foretaget en vurdering af to alternative placeringer af antennemasten til IoT-netværk på [A6] og [A7]. Den ene alternative placering ligger i en lavere kote, hvorfor der ville være brug for en højere mast, for at opnå samme dækning, og den anden alternative placering er i et Natura 2000-område, hvorfor ansøgeren fandt den ansøgte placering bedre.

Der er ikke sammen med ansøgningen indsendt dækningskort.

Dækningskrav

I området, hvor der er ansøgt om at opføre antennemasten til IoT-netværk, er der af Energistyrelsen fastsat et dækningskrav. Dækningsforpligtelsen påhviler i dette område teleselskabet 3 ([V1]), som i forbindelse med udbud og auktioner over 2100-MHz frekvensbåndet er pålagt at yde mobildækning af en bestemt kvalitet i området. På Energistyrelsens hjemmeside findes en kortoversigt over dækningskrav ved auktioner og udbud i 2100 MHz frekvensbåndet.[3]

1.2 Afgørelsen, der er klaget over

Guldborgsund Kommune gav den 22. november 2021 landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 42 m på ejendommen [A1], 4862 Guldborg. Tilladelsen blev givet på vilkår.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at antennemasten til IoT-netværk vil blive opsat i et område, hvor mobildækningen i dag er mangelfuld, og at masten vil blive opstillet i forlængelse af eksisterende bebyggelse og i nærheden af et mindre bebygget område, hvorfor det er kommunens vurdering, at masten ikke vil påvirke det omkringliggende landskab væsentligt.

Kommunen har ikke foretaget en vurdering af alternative placeringer for den ansøgte antennemast.

1.3 Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 9. februar 2022.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1 Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2 Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.2.1. *Planklagenævnets kompetence*

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[4]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om opførelse af en antennemast til IoT-netværk kræver landzonetilladelse.

2.2.2 *Planklagenævnets prøvelse*

Planklagenævnet har behandlet den del af klagen, som fremgår af afsnit 2.3. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har ikke behandlet de dele af klagen, som fremgår af afsnit 2.5.

2.3 Krav om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglene.

Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse, kræver ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 9.

Undtagelsesbestemmelserne gælder dog ikke for en antennemast til IoT-netværk, som kræver byggetilladelse. En sådan anses for bebyggelse og kræver en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.

2.4 Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk

2.4.1 Klagen

Det er anført i klagesagen, at antennemasten til IoT-netværk kan medføre sundhedsfarlig stråling, at der er fibernet i området, som leverer dækning, og at masten er skæmmende for landskabet.

2.4.2 Generelt om landzonetilladelse

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglene er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglene skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.[5] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglene.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.4.3 Generelt om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk

Samfundsmæssige og landskabelige interesser

Planloven tilsigter bl.a., at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte kommuner og lokalsamfund, og at der skabes gode rammer for erhvervsudvikling og vækst, jf. planlovens § 1, stk. 2.

Planloven tilsigter også, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber, jf. planlovens § 1, stk. 2. Herunder er navnlig hensynet til landskabet relevant at inddrage i sager om landzonetilladelse til master til brug for IoT (Internet of Things). Master til IoT anvendes til maskinkommunikation og er en måde at indsamle og udveksle data fra fysiske objekter (alt fra husholdningsapparater til vandmålere, affaldscontainere, betaling med dankort mm.) via internettet.

I 2018 blev der mellem alle Folketingets partier indgået et telepolitisk forlig, om at reguleringen skal være tjeneste- og teknologineutral, så valget af teknologier og tjenester, der anvendes og udbydes, som altovervejende udgangspunkt overlades til markedet.[6]

Planklagenævnet finder, at opstillingen af master til brug for et IoT-netværk, tjener en samfundsmæssig interesse. Det samfundsmæssige hensyn skal derfor indgå i vurderingen af, hvorvidt der kan gives en landzonetilladelse til en mast til IoT.

Principper for placering

Afvejningen af de samfundsmæssige og landskabelige hensyn i sager om landzonetilladelse sker efter følgende principper:

Nye master til brug for et IoT-netværk bør så vidt muligt placeres i bymæssig bebyggelse af hensyn til landskabelige interesser, herunder hensynet til at friholde det åbne land for nye tekniske anlæg og til at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse.

I landzone uden for bymæssig bebyggelse bør nye master til brug for IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende høje konstruktioner i området, f.eks. andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign.

Alternativt kan antenneanlæggene integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. Kommunen skal efter omstændighederne overveje, om der er grundlag for at udstede påbud efter mastelovens § 11 om at give adgang til udnyttelse af en allerede eksisterende høj konstruktion, inden der træffes afgørelse om landzonetilladelse til placering af en ny telemast i det åbne land.

Er det ikke muligt at placere antennemast til IoT-netværk i bymæssig bebyggelse eller ved eksisterende høje konstruktioner, og er det ikke muligt at opsætte antenneanlæggene på eksisterende høje konstruktioner, bør antennemast til IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende (lavere) bebyggelse. Dette gælder også, selvom en anden placering uden tilknytning til bebyggelse vil medføre færre nabogener. Hensynet til at undgå nabogener må således i mastesager normalt vige for hensynet til landskabet.

Planklagenævnet er desuden generelt af den opfattelse, at en placering af en antennemast til IoT-netværk i nærheden af andet (lavere) byggeri som udgangspunkt vil være landskabeligt mere hensigtsmæssigt end en placering op ad et læbælte eller en egentlig skov.

Placering af antennemaster til IoT-netværk i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, bør helt undgås, idet der dog altid skal ske en konkret vurdering i forhold til det pågældende område.

Alternative placeringsmuligheder

Ansøgeren skal – eventuelt i samarbejde med kommunen – undersøge alternative placeringsmuligheder og godtgøre, at den ansøgte placering er den bedste placering set i forhold til de hensyn, der skal varetages efter landzonereglerne. Herunder skal det samfundsmæssige hensyn til en hensigtsmæssig dækning inddrages

Det er ikke et krav at undersøge alle tænkelige placeringer, men relevante, repræsentative steder bør undersøges i den konkrete sag, jf. principperne ovenfor. Er der tale om et meget ensartet område, hvor den landskabelige påvirkning er den samme, uanset hvor telemasten placeres, kan der alternativt foretages en mere generel vurdering af området i forhold til alternativ placering.

Der stilles store krav til kommunens sagsoplysning i sager om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk. Kommunen skal således påse, at den ansøgte placering er den bedste placering efter ovenstående principper og de øvrige hensyn, der skal inddrages efter landzonebestemmelserne.

Sundhedsmæssige forhold

I nogle sager om opstilling af telemaster klages der over den stråling, der bliver udsendt fra antennerne i masten. Risikoen for skadelig sundhedsmæssig påvirkning af borgerne kan generelt inddrages i afgørelser om landzonetilladelser til opsætning af telemaster.

Stråling fra antenner til mobiltelefoni m.v. er underlagt grænseværdier fastlagt på EU-plan, og det er Sundhedsstyrelsen, som er ansvarlig for at vurdere de sundhedsmæssige aspekter forbundet med stråling. Planklagenævnet henholder sig derfor til Sundhedsstyrelsens vurderinger i forhold til strålingsfare. Sundhedsstyrelsen oplyser, at der ikke er nogen sundhedsfare forbundet med radiobølger fra mobilmaster, hvis blot masterne opsættes, så eksponeringsniveauerne der, hvor mennesker opholder sig, ligger under de fastsatte grænseværdier.[Z] Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af grænseværdierne.

2.4.4 Generelt om landzonetilladelse i kystnærhedszonen

Kystnærhedszonen skal søges friholdt for bebyggelse og anlæg, der ikke er afhængig af kystnærhed, og der må kun gives landzonetilladelse, hvis det ansøgte er af helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 5 a, stk. 1, og § 35, stk. 3. Dette indebærer, at de landskabelige, naturmæssige og rekreative interesser, der er knyttet til kystnærhedszonen, skal tillægges særlig betydning ved stillingtagen til landzonetilladelser.

2.4.5. Generelt om officialprincippet

Kommunen skal ved behandlingen af den type sag, klagen vedrører overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes official-princippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Overholdelsen af princippet er derfor generelt af væsentlig betydning for en afgørelses lovlighed og rigtighed. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

Kommunen kan efter omstændighederne have en pligt til at indhente yderligere oplysninger i en sag, hvis karakteren af de oplysninger, som kommunen modtager fra en ansøger eller bygherre, eller omstændighederne omkring modtagelsen af oplysningerne, giver kommunen anledning til at formode, at oplysningerne ikke er korrekte eller tilstrækkelige.

2.4.6. Planklagenævnets vurdering

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at opstillingen af master til brug for et IoT-netværk, tjener en samfundsmæssig interesse. Hensynet skal derfor indgå i vurderingen af, hvorvidt der kan gives en landzonetilladelse til en mast til IoT. Samfundsmæssige hensyn skal vægte højt i afgørelser efter planlovens § 35, stk. 1, og særligt i sager om master, men de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, skal dog fortsat varetages.

Et flertal på 9 medlemmer (Helle T. Anker, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Henrik Stjernholm, Flemming Thornæs, Jan Woollhead) finder, at sagen ikke er tilstrækkelig oplyst til, at der på det foreliggende grundlag kan gives en landzonetilladelse til det ansøgte projekt.

Flertallet lægger herved vægt på, at det ikke ses af sagens oplysninger at være undersøgt muligheder for, at antennepanelerne til IoT-netværket vil kunne opsættes på eksisterende master eller andre høje konstruktioner. Det fremgår desuden af ansøgningsmaterialet og af kommunens afgørelse, at det ansøgte projekt vil medvirke til at forbedre mobildækningen i området, herunder opfylde et dækningskrav, og at kommunen har lagt afgørende vægt på dette i sin afgørelse.

Flertallet bemærker, at der ikke foreligger konkrete aftaler med en teleoperatør om at anvende den ansøgte mast.

Flertallet kan således ikke afvise, at kommunen i sin vurdering af det ansøgte projekt, har tillagt det samfundsmæssige hensyn til forbedret mobildækning betydelig vægt i forhold til de landskabelige værdier i området, hvilket nævnet finder, er en væsentlig mangel ved kommunens afgørelse.

Flertallet finder det således rigtigst, at kommunen på ny foretager en vurdering af de samfundsmæssige hensyn over for de landskabelige hensyn i opførelsen af en mast som udelukkende er til brug for et IoT-netværk, og godtgør, at den valgte placering er den bedst egnede.

Et mindretal på 2 medlemmer (Henrik Høegh og Torsten S. Pedersen) finder, at masten med sin placering i området muliggør en forbedret mobildækning, såfremt der kan opnås aftale med en teleudbyder herom. Det ændrer ikke på mindretallets vurdering, at der ikke er konkrete aftaler om opsætning af antenneudstyr til mobiltelefoni i masten, da det afgørende er, at muligheden forelægges.

Mindretallet bemærker, at der ikke umiddelbart findes andre høje konstruktioner i området, som masten kan placeres i tilknytning til, eller hvor der kan opsættes antennepaneler således, at den ønskede dækning kan opnås.

Mindretallet finder herefter, at der kan gives landzonetilladelse til opførelsen af antennemasten til IoT-netværk på den ansøgte placering.

Mindretallet lægger herved vægt på, at masten placeres i et område uden væsentlige landskabelige udpegninger og i tilknytning til en mindre bolig og omkranset af høj beplantning. Beplantningen og den øvrige bebyggelse, som masten opføres i tilknytning til, vil efter nævnets vurdering i nogen grad dæmpe mastens visuelle påvirkning af landskabet, og masten vil ikke fremstå som spredt bebyggelse og fritstående i landskabet.

Mindretallet bemærker desuden, at internetdækning fra fibernet ikke kan sidestilles med de tjenester, som den ansøgte antennemast til IoT-netværk muliggør. Mindretallet bemærker også i forhold til strålingsfare, at Energistyrelsen fører tilsyn med, at antenner til mobiltelefoni m.v. overholder de grænseværdier, som er fastlagt på EU-plan. Der henvises i øvrigt til Sundhedsstyrelsens vurderinger i forhold til strålingsfare.

2.5 Forhold, som ikke behandles

Tab af ejendomsværdi

Det er anført i klagesagen, at det ansøgte vil forringe værdien af de ejendomme, som ligger i området hvor der er givet tilladelse til opførelse af antennemasten. Spørgsmål om forringelse af ejendomsværdien af en naboejendom som følge af en landzonetilladelse er ikke et hensyn, som kan varetages efter landzonereglerne. Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at efterprøve dette spørgsmål i sig selv. Dog kan forringelse af ejendomsværdi være en følge af urimelige nabogener, og sådanne nabogener indgår i nævnets samlede afvejning af, om der kan gives landzonetilladelse.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Guldborgsund Kommunes afgørelse af 22. november 2021 om landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 42 m på ejendommen [A1], 4862 Guldborg, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at når kommunen behandler sagen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Det skal indgå i Guldborgsund Kommunes vurdering, at der er ansøgt om en mast til brug for IoT-netværk, som ikke nødvendigvis vil medføre forbedret mobildækning, hvis den opføres som ansøgt.
- Kommunen skal redegøre for, at den tilladte placering er den bedst mulige under hensyntagen til såvel behovet for masten som de landskabelige forhold, herunder – eventuelt i samarbejde med ansøgeren – undersøge og vurdere mulige alternative placeringer efter de principper, som er beskrevet i afsnit 2.4.3.
- Kommunen skal undersøge, om den ansøgte antennemast til IoT-netværk kan bruges til opfyldelse af dækningsforpligtelsen for så vidt angår mobiltelefoni, som er fastsat i

området.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[8] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Kommuneplan 2019-2031 for Guldborgsund Kommune findes her: https://dokument.plandata.dk/11_9552200_1561647971744.pdf (https://dokument.plandata.dk/11_9552200_1561647971744.pdf). Kommuneplanen findes i en interaktiv version her: <https://guldborgsund.viewer.dkplan.niras.dk/plan/19#/2329> (<https://guldborgsund.viewer.dkplan.niras.dk/plan/19#/2329>).

[2] Baseret på måling på luftfoto i Planklagenævnets eget GIS-system (Geografisk InformationsSystem).

[3] Kortoversigten findes her: <https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1Lwz7yVA81eljTt-7UPt-s7gIHb9IEhN&ll=54.836235333183886%2C11.721191809820514&z=14> (<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1Lwz7yVA81eljTt-7UPt-s7gIHb9IEhN&ll=54.836235333183886%2C11.721191809820514&z=14>).

[4] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[5] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[6] Forliget blev indgået den 17. maj 2018. Forliget kan læses her: <https://ens.dk/ansvarsomraader/telepolitik/politiske-aftaler-paa-teleomraadet>.

[7] Der henvises til: <https://www.sst.dk/da/viden/straaling/straaling-i-hverdagen/mobiltelefoni-og-traadloes-teknologi/mobilmaster> (<https://www.sst.dk/da/viden/straaling/straaling-i-hverdagen/mobiltelefoni-og-traadloes-teknologi/mobilmaster>).

[8] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

22/01591

Dato:

31. maj 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)